

28 juni 2026

(13de zondag van het jaar)

Didier Croonenberghs o.p.

In een van zijn boeken stelt Pierre Desproges, de beroemde Franse humorist, de volgende vraag: *“Met wie ga je op huwelijksreis?”* En op die vraag geeft hij ons het volgende, nogal verraderlijke advies. Ik citeer: ‘*“Om alle kansen aan je kant te hebben zodat je huwelijksreis zowel op toeristisch als op emotioneel vlak een groot succes wordt, kun je het beste... alleen gaan”*. Want het is onmisbaar voor het slagen van een huwelijk dat elk van de twee echtgenoten een klein stukje *eigen leven* behoudt waar de ander geen toegang toe heeft.’

Absurd! Maar laten we nu eens naar het evangelie kijken... *“Wie vader of moeder meer bemint dan Mij, is Mij niet waardig”*. Is het evangelie niet absurd, en maakt het grapjes à la Desproges? Geef toe dat je bij de eerste lezing echt geschokt kunt zijn door deze zin. Moet je van God houden ten koste van jezelf en anderen? Is het geen gebod om van je vader en moeder te houden?

Laten we het evangelie eens nader bekijken. Er zit iets interessants in de tekst, namelijk de Griekse woorden die worden gebruikt om liefde uit te drukken. Het werkwoord ‘beminnen’ is hier niet hetzelfde als dat in het gebod om je naaste lief te hebben. Het gaat om het werkwoord φιλέω en niet om ἀγαπάω. Liefde vanuit gevoel en niet vanuit de rede. Trouwens, de enige twee andere keren dat dit werkwoord ‘beminnen’ (φιλέω) in het

evangelie van Matteüs wordt gebruikt, duidt het op een negatieve gehechtheid. Het zijn de huichelaars die *graag* in de synagogen staan (Mt 6:5). Het zijn de farizeeën die *graag* de eerste plaats innemen (Mt 23:6). Dat is liefde in haar bezitterige, narcistische vorm.

We weten het allemaal: *onbaatzuchtig liefhebben* is zo moeilijk, soms zelfs onmogelijk. Maar we moeten toegeven dat er ook narcistische, bezitterige vormen van liefde bestaan: wanneer je van iemand houdt om wat hij of zij je geeft en niet om wie hij of zij is...

Laten we dit goed begrijpen. Jezus roept ons niet op om onze ouders te haten, maar —zelfs in de meest intieme en mooie relaties — om datgene af te wijzen wat ons *alleen maar op onszelf laat focussen*. Hij roept ons op om datgene af te wijzen wat ons ervan weerhoudt om lief te hebben zoals Jezus heeft liefgehad! Dat is wat het betekent om Jezus op te nemen: kiezen voor ware, gekke, onbaatzuchtige liefde in plaats van onze eigen gevoelens en emoties. “*Wie Mij opneemt, neemt Hem op die Mij gezonden heeft*”. Het gaat er niet om te liefhebben door de ander te bezitten, maar om de ander lief te hebben door jezelf, je *ego*, los te laten.

« *Wie zijn leven vindt, zal het verliezen* ». Je hoeft jezelf niet te verloochenen, te vernederen of op te offeren om te bestaan. Integendeel, ons leven krijgt pas waarde in de mate waarin we onszelf geven in de dagelijkse ontmoetingen. Dat betekent een innerlijke strijd tegen dat ‘*bezitsinstinct*’ dat onze relaties zo ingewikkeld maakt... en niet alleen vak III van je belastingaangifte.

In die zin betekent *zijn kruis opnemen* niet dat je het lijden zwijgend accepteert of, erger nog, durft te geloven dat God het zou kunnen rechtvaardigen. Je kruis dragen betekent *je leven* in eigen handen nemen. Je kruis dragen is niet *je leven opofferen*, maar het *heilig en levend* maken... Ja, het gaat er niet om van de ander te houden door je aan hem of haar vast te klampen – een zoon, een dochter, een partner. Maar van de ander houden door jezelf, je *ego*, los te laten. En hem of haar te laten zijn wie hij of zij is.

Laten we dus eens naar onze relaties kijken...
Hoe vaak zouden we niet anders moeten liefhebben?

Christus “meer beminnen”, Christus voorrang geven in een relatie, betekent niet dat je *minder* van je partner of een dierbare houdt; het betekent dat je *beter* van hem of haar houdt, met een blik die in staat is om te vergeven.

Christus “meer beminnen”

betekent niet dat je minder houdt van hem of haar ;
het betekent dat je van hem houdt met een goddelijke blik van onvoorwaardelijke liefde, niet met louter menselijke ogen.

Laten we proberen om in onze relaties nog meer van die onvoorwaardelijke, vrije en onbaatzuchtige liefde te ontdekken, zodat we onze dierbaren kunnen liefhebben zoals ze zijn. En niet zoals we willen dat ze zijn. Amen.